

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ
وَالصَّلَاةَ وَالسَّلَامَ عَلَى الْهَادِي الْبَشِيرِ، السَّرَاجِ الْمُنِيرِ، سَيِّدِنَا سَيِّدِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ، ابِالْقَاسِمِ
مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ وَلَا سَيِّمًا بَقِيَهُ اللَّهُ فِي الْأَرْضِينَ .

"أَوْصِيَكُمْ عِبَادَ اللَّهِ وَنَفْسِي بِتَقْوَى اللَّهِ فَإِنَّهَا خَيْرٌ مَا تَوَصَّى الْعِبَادُ بِهِ وَخَيْرُ عَوَاقِبِ الْأُمُورِ عِنْدَ اللَّهِ
بندگان خدا اتقواالله!

بندگان خدا خودم را و همه شما عزیزان را به رعایت تقوای الهی سفارش
می کنم.

و تبریک عرض میکنم ولادت امام زمان (عج) را خدمت یکایک شما
عزیزان

أمیر المومنین (ع) میفرماید:

إِنَّ أَنْفَاسَكَ أَجْزَاءُ عُمُرِكَ فَلَا تُقْنِهَا إِلَّا فِي طَاعَةِ تَرْ لِفِكَ

این نفسهای تو یکایک اجزای عمر تو است بر حذر باش که آنها را جز در
راه اطاعتی که تو را بخدا نزدیک کند به هدر ندهی.

هیچ عملِ پاکی در این عالم بی نتیجه نخواهد ماند و طبق آیات قرآن محصولِ عملِ پاک در روز قیامت بصورتِ محصولِ ابدی به انسان خواهد رسید.

در سوره مبارکه اعراف آمده است: «إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُصْلِحِينَ»
خدا پاداشِ مردم صالح را تباه نمیکند نیتی که فاسد باشد ضایع میشود.
دانه پوسیده و فاسد هر چند زمینش پاک باشد سبز نمیشود و رشد
نمیکند. نظام هستی از وجودِ مقدسی صادر شده که همه کمالات و پاکیا
در پیشگاه مقدسِ اوست لذا کمترین شری هم از او صادر نمیشود. اگر
حسود بطرف مقابل خودش ضربه میزند ناشی از همان حسد است یا اگر
ظالم به مردم ظلم میکند ریشه در بی عدالتی و انحرافِ درونِ او دارد
وگرنه آنکس که انحرافِ درونی ندارد به اوج قدرت هم که برسد از او
خیر صادر میشود.

حضرت سلیمان(ع) در اوج قدرت بود ولی در آن دوره هرچه از او
صادر شد خیر بود شیوه رفتار او با کشور سبا در سوره مبارکه نمل آمده
است. قبل از اینکه پادشاه مملکت سبا حضرت سلیمان(ع) را بشناسد و
بفهمد که او چه انسان والایی است هُدهد نامه حضرت سلیمان را برای

پادشاه سبا برد و او برای پاسخ دادن به این نامه با درباریان و بزرگان
کشورش مشورت کرد.

قرآن میفرماید: در گفتگوهای ملکه سبا این جمله بود:

«إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا» نمل/33

حاکمانِ قدرتمند به هر کشوری که وارد شوند مردم را میکشند ثروت
کشور را غارت میکنند جوانها را نابود میکنند اهل مملکت را به فساد
میکشند که نمونه آن را در این روزگار ملاحظه میکنید.

ملکه سبا گفت: برای اینکه جلوی ورود سلیمان (ع) را بگیریم پیش
دستی کنیم مقداری هدیه سنگین قیمت برایش بفرستیم تا چشمش به طلا
و نقره و پارچه های بافتِ مملکتِ سبا و هنرهای دستیِ آن بیفتد روح
طغیانگرش فروکش کند کشور سبا هم بسیار ثروتمند بود شترها را بار
کردند و به محلِ حکومتِ حضرتِ سلیمانِ عادل و الهی آمدند.
وقتی بارها و هدیه های سنگین قیمت را باز کردند با اینکه به هر کسی
هدیه گرانقیمت را بدهند هزار نوع تشکر میکند.

سلیمان گفت: اینها چیست؟! گفتند: قربان! پادشاهِ سبا این مجموعه را
خدمت شما تقدیم کرده است.

حضرت فرمود: تمام آنها را بارِ شترها کنید و بی کم و زیاد همه را به پادشاه خود بدهید و این جمله را از قول من به او بگویید: آنچه که خدایم بمن عنایت کرده بهتر است از آنچه که شما میخواهید بمن بپردازید. من نامه ای که به شما نوشتم برای طلا و نقره و کشور گشایی نبود! من از بیابانها که میخواهم رد بشوم به پیاده و سواره ام سفارش آکید میکنم یک مورچه زیرِ سَمَّ اسب و شتر یا پای پیاده از بین نرود در مملکت من حتی مورچگان هم در امان هستند.

امام صادق (ع) از سلیمان و مانند او به «امیر خیر مطاع» حاکم نیک و نیکوکار تعبیر میفرماید.

سلیمان گفت: من در نامه خود نوشته ام که:

«إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَانَ وَإِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ * أَلَّا تَعْلُوا عَلَيَّ
وَأَتُونِي مُسْلِمِينَ» نمل/ 31-30

یقیناً این نامه از سوی سلیمان است و سر آغازش به نام خدای رحمان و رحیم است و مضمونش این است که بر من برتری مجوید و همه با حالت تسلیم نزد من آید با خدا آشتی کنید من میخواهم قدرتم را صرفِ خدا، پاک شدن شما و آباد کردن آخرت و از اسارت خورشید پرستی نجات

دهم و بخدا پرستی برسانم حضرت سلیمان (علیه السلام) عبد است
 قدرتمندانی داریم که در اوج قدرت بودند ولی شری از آنها صادر نشد.
 وجود مبارک امیرالمؤمنین (ع) بیشتر از پنج سال در اوج قدرت سیاسی
 نبودند ولی بزرگان میگویند: «قُتِلَ فِي مِحْرَابِ عِبَادَتِهِ لَشِدَّةِ عِدَالَتِهِ»
 بخاطر سختگیری در عدالت در محراب عبادتش بشهادت رسید او منبع
 صدور خیر بود.

مالک اشتر نخعی میگوید: روزی امیرالمؤمنین (ع) در اوج قدرت و
 ریاست به تنهایی کنار یک درخت نشسته بود و مانند مادر داغ دیده گریه
 میکرد چشمانش سرخ شد با خود گفتم: ناله های علی (ع) در نیمه های
 شب بود پس چه شده است؟ صبر کردم تا گریه اش آرام شود گفتم: علی
 جان! چرا گریه میکنی؟ گفت: از دست مردم. مالک! تمام ملتها از دست
 دولتها گریه کردند اما من دولتی هستم از دست ملت گریه میکنم. هر روز
 یک تهمت جدید و دروغ میسازند حرفم را گوش نمیدهند اطاعت نمیکند
 ولی حضرت با این ملت شَر پنج سال در کمال خیر رفتار کرد.

اولین باری که ابن ملجم به دیدن آن حضرت آمد دستور دادند تا هدیه
 بسیار مناسبی به ابن ملجم بدهند. فرمود: این مسافر تازه وارد از راه
 دور برای دیدن علی آمده است ابن ملجم خیلی خوشحال شد ما حاکم

قدرتمندی نداریم که بدانند این شخص یک روزی قاتل او میشود اما جیبِ قاتل را پُر کند. ما حاکمی نداریم که جیب مردم را بخاطر انسانیت پُر کند اگر جیب آنها را پُر میکنند برای این است که نیروی خودشان شود تا هر وقت دلشان خواست از این نیروها در تحقق هوای نفسشان بهره برداری کنند. بعد امیرالمؤمنین (علیه السلام) زیر لب فرمودند: من آبادی دنیا و آخرتش را میخواهم اما او کشتن و یتیم کردن بچه های مرا میخواهد! **إِنِّیْ مُلْجَمٌ** آن زمزمه را شنید در یک فرصت مناسب گفت: علی من یک زمزمه ای از شما شنیدم آیا من در آینده تو را می‌کشم؟ فرمود: به یقین! شمشیرش را به امیرالمؤمنین داد و گفت: برای اینکه در این مهلکه نیفتم مرا بقتل برسان! فرمود: حکومت من قصاص قبل از جنایت نیست بکسی هم نگفتم تو قاتل من هستی هر مشکلی داری نزد من بیا. آیا الان چنین حاکمی در دنیا هست که مخالف را تحمل کند؟! چه کسانی غیر از علی (ع) و سلیمان و انبیا علیهم السلام مخالف را تحمل کرده اند؟ تا وجود آدم غرق در خیر نباشد نمیتواند اهل این حرفها باشد اما امیرالمؤمنین (ع) که منبع خیر و بنده واقعی خداست مخالف خود را نه تنها تحمل میکند بلکه به او احسان هم میکند خدا در همه زمینه ها خیر بی نهایت است و ذره ای شر در او پیدا نمیشود کسی نمیتواند بخدا

بگوید: من یک عمر کار مثبت کردم محصول آن چه شد؟ به او میگویند:
دانه عمل تو دچار کرم ریا، حسد، بخل، تکبر و رذایل دیگر شده بود.

«إِنَّا لَا نُنْضِيعُ أَجْرَ الْمُصْلِحِينَ» أعراف/ 170

ما اجر مصلحان را ضایع نمیکنیم.

در روایت دارد انسان در قیامت میگوید: ما چهل سال نماز خواندیم
روزه گرفتیم مکه رفتیم درمانگاه ساختیم خدایا! محصولش چی شد؟
فکر میکند خدا یادش رفته که این دانه را رشد بدهد؟! به او میگویند:
نمازها، روزه ها، حج و درمانگاه ساختنت را در سرزمین اخلاص نکاشتی
بلکه همه این دانه ها را با ریا در دل مردم کاشتی. این نماز خواندن و
روزه گرفتن و درمانگاه ساختن و حج رفتن فقط برای این بود که مردم
بینند و خوششان بیاید من همه مردم را زنده کردم برو مزدت را از آنها
بگیر بمن چه ربطی دارد؟

انشاءالله خداوند عاقبت همه ما را ختم به خیر فرماید و شهادت در راه
خودش در زیر علم ولایت نصیب همه ما بگرداند

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ اللَّهُ الصَّمَدُ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ

كُفُوًا أَحَدٌ. صَدَقَ اللَّهُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ.

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي مَنَّ عَلَيْنَا بِنَبِيِّكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ دُونَ الْأُمَمِ الْمَاضِيَةِ، وَالْقُرُونِ
السَّالِفَةِ، اللَّهُمَّ فَصِّلْ عَلَى أَمِينِكَ عَلَى وَحْيِكَ، وَنَجِيكَ مِنْ خَلْقِكَ، وَصَفِيكَ مِنْ
عِبَادِكَ، إِمَامِ الرَّحْمَةِ، وَمِفْتَاحِ الْبَرَكَهْ سَيِّدَنَا وَنَبِيْنَا مُحَمَّدٌ وَعَلَى أَبُو الْحَسَنِ، يَعْسُوبُ
الدِّينِ، رَئِيسُ الْمَوْحِدِينَ، سَيِّدُ الْمُسْلِمِينَ، إِمَامُ الْمُتَّقِينَ، أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ، وَعَلَى فَاطِمَةَ
الزَّهْرَاءِ حَبِيبَةِ اللَّهِ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ وَعَلَى الْحَسَنِ وَالحسين سَيِّدَي شَبَابِ أَهْلِ
الْجَنَّةِ وَعَلَى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ وَجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ وَمُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ وَ
عَلِيِّ بْنِ مُوسَى الرِّضَا الْمُرْتَضَى وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ وَعَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ وَالحسن بْنِ عَلِيٍّ وَ
الْخَلْفِ الْقَائِمِ الْمَهْدِيِّ حَجَّكَ اللَّهُ عَلَى عِبَادِكَ وَأَمَنَّاكَ فِي بِلَادِكَ .

به فضل خدای متعال و توجهات حضرت ولی الله الاعظم (عجل الله فرجه الشریف)،
شاهد درخشش دوباره ملت بزرگوار، وفادار، بابصیرت و نجیب ایران اسلامی در
رزمایش بزرگ راهپیمایی یوم الله ۲۲ بهمن در سرتاسر کشور عزیزمان بودیم.

برخودم لازم میدانم از مردم خوب و غیور بخش زاوین (شهر زاوین وچنار
وروستاهای بخش زاوین) بابت حضور بی سابقه در راهپیمایی 22 بهمن تشکر کنم.

واقعا علیرغم مشکلات گرانی ها و تورم و مشکلات معیشت در اون هوای سرد سنگ تمام گذاشتید.

این حضور چشمگیر و مسئولانه مردم عزیزمان، و ناکام گذاشتن فرصت طلبی و تبلیغات همه جانبه دشمنان، یادآور بیانی از رهبر حکیم انقلاب، حضرت آیت الله العظمی خامنه ای است که: «خداوند اراده کرده است این ملت را پیروز کند»

این حضور عظیم مردمی، که نقشی حیاتی در آینده ایران و نظام مقدس جمهوری اسلامی خواهد داشت، پاسخ هوشمندانه و قاطعی بود که ملت ایران به دسیسه های دشمنان داد و نقشه های آنان را برای ایجاد محیط یأس، ترس و اختلاف و نهایتاً فاصله انداختن میان مردم و نظام اسلامی، تا مدت ها خنثی کرد.

البته تشکر قلبی و زبانی از ملت ایران به خاطر پیشگامی در همه عرصه های معنوی، اجتماعی و سیاسی، کافی نیست و مسئولان عزیز ما باید بخاطر داشته باشند که از این ملت شریف، باید تشکر عملی شود. تشکر واقعی از ملت، با مدیریت انقلابی و درست و استمرار تلاش های بی وقفه مسئولان برای حل مشکلات محقق خواهد شد

شرکت در راهپیمایی با وجود مشکلات اقتصادی نشان می دهد که مردم پای این نظام و انقلاب هستند و وظیفه مسئولین را سنگین کرده است.

«ما البته مشکلاتی در داخل داریم؛ کسی منکر وجود مشکلات نیست. در معیشت مردم، مشکلات فراوانی هست و تقریباً اغلب قشرهای مردم ابتلائی دارند، مشکلاتی دارند؛ لکن آن چیزی که این مشکلات را برطرف می‌کند، عامل داخلی است.

عامل داخلی عبارت است از: همت مسئولان متعهد و همراهی ملت متحد؛ یعنی همین چیزی که در راهپیمایی دیده شد: اتحاد مردم. راهپیمایی بیست و دوم بهمن، هر سال، مظهر اتحاد ملی در کشور ما است. ملت بصیر و مسئولان خستگی‌ناپذیر؛

مسئولین باید صادقانه و شبانه روز برای این مردم کار کنند و خودشان را خادم مردم بدانند.

***** یک مطلب هم پیرامون موضوع مذاکره و سیاست خارجی عرض کنم *****

نتانیا هو یک هفته قبل از رفتن به واشنگتن، ارزیابی‌ای را به دولت آمریکا ارائه کرد مبنی بر اینکه ایران ضعیف شده و در آستانه کوتاه آمدن است؛

فقط لازم است ترامپ را مصمم و سرسخت ببیند. این ارزیابی، موجب شد ترامپ یادداشتی را امضا کند که هدف آن برداشتن گام آخر درخواست نتانیا هو بود.

تحلیل صهیونیست‌ها مبتنی است بر اتفاقات منطقه‌ای (شهادت هنیه، نصرالله، سنوار و سقوط بشار) و داخلی ایران (شهادت شهید رئیسی و روی کار آمدن جریان غرب‌گرا). ترامپ نیز با وجود اینکه کم و بیش می‌داند هدف نهایی نتانیا‌هو، کشاندن آمریکا به درگیری با ایران است، در مقابل این محاسبه غلط صهیونیست‌ها تسلیم شد و سندی را علیه ایران امضا کرد. که تعبیر ضرب المثل، برایش تَف سربالا شد.

چون برای ایران، معنای این سند آن بود که نتیجه هر نوع مذاکره از قبل معلوم است، بنابراین اساساً دلیلی برای مذاکره باقی نمی‌ماند.

ضمناً پذیرش مذاکره به معنای تایید تحلیل‌هایی است که صهیونیست‌ها به ترامپ ارائه کرده‌اند، لذا بجای آنکه روزه‌ای به سمت راه‌حل بکشاید، منجر به تشدید فشار خواهد شد.

رهبر انقلاب نیز، قلب این خطای محاسباتی را نشانه گرفتند و با مواضع عاقلانه، هوشمندانه و شرافتمندانه، محاسبات آمریکا و رژیم صهیونی را به هم زدند و اجازه ندادند جمهوری اسلامی در تله «مذاکره» و «تهدید» بیفتد.

سخنان مستدل، صریح و قاطع جناب آقای دکتر پزشکیان، رئیس جمهور

در راهپیمایی ۲۲ بهمن و دفاع سرسختانه از موضع رهبر معظم انقلاب و تصریح به اینکه بیانات و رهنمودهای رهبر انقلاب را «فصل الخطاب» می‌داند جالب بود.

آقای پزشکیان خطاب به رئیس جمهور آمریکا گفت: «تو اگر اهل مذاکره بودی چرا این غلط‌ها را می‌کردی؟! «ترامپ اعلام می‌کند که می‌خواهد گفتگو کند اما دستوری امضا می‌کند تا تمام توطئه‌های ممکن برای به زانو در آوردن انقلاب را به کار ببندد».

یادداشتی که اخیراً ترامپ برای ایران نوشته چند بندش را براتون عرض کنم

که بدانید هدف از مذاکره با ایران نابودی ایران هستش و آمریکا علاقه به حل و فصل مسائل بین ایران و آمریکا را ندارد.

ترامپ در اون یادداشت نوشته است:

اولاً «برنامه هسته‌ای ایران، از جمله قابلیت‌های مرتبط با غنی‌سازی و موشک‌های قابل حمل کلاهک هسته‌ای، تهدیدی وجودی برای ایالات متحده و کل جهان متمدن است. چنین رژیم رادیکالی هرگز نباید اجازه یابد به سلاح هسته‌ای دست یابد یا با تهدید به

دستیابی، توسعه یا استفاده از سلاح‌های هسته‌ای، ایالات متحده یا متحدانش را تحت فشار قرار دهد.»

در ادامه نیز این سیاست را تجویز می‌کند که «باید از دستیابی ایران به سلاح هسته‌ای و موشک‌های بالستیک قاره‌پیما جلوگیری شود؛

شبکه تروریستی ایران خنثی شود؛ و توسعه تهاجمی موشک‌ها و سایر قابلیت‌های تسلیحاتی نامتقارن و متعارف ایران مهار شود.»

«رفتار ایران منافع ملی ایالات متحده را تهدید می‌کند. بنابراین، در راستای

منافع ملی است که فشار حداکثری بر رژیم ایران اعمال شود تا به تهدید هسته‌ای

آن پایان داده شود، برنامه موشک‌های بالستیک آن محدود شود و حمایت آن از

گروه‌های تروریستی متوقف شود.» این کلمات نشان می‌دهد که ترامپ به دنبال

بازی با حاصل جمع صفر برای ایران است و علاقه‌ای به حل و فصل مسائل بین

آمریکا و ایران ندارد

دونالد ترامپ که در دور اول ریاست جمهوری خود، سیاست فشار حداکثری علیه

جمهوری اسلامی ایران را اعمال کرده بود، بار دیگر در دولت دوم خود پس از

امضای یادداشت اجرایی علیه ایران و تداوم این سیاست شکست خورده خود اذعان

کرد:

«امیدوارم نیازی به استفاده از این گزینه (فشار حداکثری) نباشد، باید دید آیا می‌توانیم به توافقی با ایران برسیم؟»

دونالد ترامپ در دوره اول ریاست جمهوری خود همواره توافقی هسته‌ای برجام را بدترین توافق ممکن برای واشنگتن قلمداد کرده و سرانجام در ۸ مه ۲۰۱۸ با اعلام خروج آمریکا از برجام، عمل به تعهدات خود ذیل توافق برجام و قطعنامه ۲۲۳۱ شورای امنیت سازمان ملل را با وجود مخالفت‌های گسترده جهانی، کنار گذاشت.

دولت ترامپ برای واداشتن ایران به قبول خواسته‌های غیر قانونی خود بی‌سابقه‌ترین تحریم‌ها را در چارچوب (فشار حداکثری) علیه تهران به اجرا گذاشت و با هرگونه طرحی برای حفظ برجام مخالفت ورزید. در مقابل ایران در چارچوب سیاست مقاومت حداکثری توانست بر بسیاری از دشواری‌های حاصل از تحریم‌های یک‌جانبه آمریکا فائق‌آید.

در یادداشت ترامپ در مورد ایران رویکرد حل مساله دیده نمی‌شود.

خواسته‌های دولت آمریکا که در این یادداشت آمده بیش از آن که مقدمه‌ای برای مذاکره و حل اختلاف باشد، خواهان خلع سلاح ایران برای آینده‌ای نامعلوم و اعمال فشار بیشتر در آینده است و عملاً مردم و دولت ایران را به ادامه راهبرد مقاومت رهنمون خواهد شد. این در حالی است که محافل علمی ایالات متحده رویکرد گام به گام در برابر ایران را به حل مساله نزدیک‌تر می‌دانند.

در پایان از حضور تک تک شما عزیزان مردم خوب شهر زاوین و چنار و روستاهای

اطراف دانش آموزان و معلمان و مدیران و مسئولین و مهمانان گرانقدر که از

جاهای مختلف در نماز جمعه شرکت فرمودید متشکرم .

انشالله خداوند به همه شما عزیزان طول عمر با برکت عنایت بفرماید.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَالْعَصْرِ * إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ * إِلَّا

الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَّصَوْا بِالصَّبْرِ